

pe uden børn er arbejdstiden henholdsvis 38,6 og 41,5 timer om ugen.

Der kan ikke umiddelbart ud fra undersøgelsen gives en forklaring på forskelle i den faktiske ugentlige arbejdstid mellem fuldtidsbeskæftigede med børn og fuldtidsbeskæftigede uden børn.

Undersøgelsen viser i øvrigt angående spørgsmålet om ønsker til ugentlig arbejdstid, at det især er blandt fuldtidsbeskæftigede fædre og mødre til førskolebørn og mødre til skolebørn, at ønsket om kortere arbejdstid er udbredt. Den mest udbredte begrundelse for fædre og mødre til at ønske kortere arbejdstid er at få mere tid til familie og børn.

Den ugentlige pasningstid i institution indgår ikke i undersøgelsen, og der kan derfor ikke uledes noget om den ugentlige pasningstid.

Der er således hverken grundlag for at konkludere, at de små børn er særlig lang tid i institution, eller at det i sig selv skulle give børn større problemer.

Spørgsmål 6:

Finder ministeren det uproblematisk, at mange småbørnsforældre hellere vil arbejde end holde ferie sammen med deres børn, sådan som det påvises i Socialforskningsinstituttets nye undersøgelse?

Svar:

Ifølge den omtalte undersøgelse har hver sjette fuldtidsbeskæftiget ikke afholdt hele deres berettigede ferie i 1997, heraf flere mænd end kvinder. For omkring halvdelen af disse blev der udbetalt løn, og den resterende halvdel overførte ferie til næste ferieår.

Børnefamilier afholder deres berettigede ferie i større udstrækning end fuldtidsbeskæftigede under ét. Undersøgelsen viser, at hver tiende forældre valgte at arbejde frem for at afholde hele deres berettigede ferie i det pågældende ferieår.

Angående prioriteringen mellem fritid og løn viser undersøgelsen, at fritid prioriteres højere end løn blandt børnefamilier end blandt familier uden børn. Undersøgelsen viser fx angående spørgsmålet om en uges ekstra ferie eller en uges ekstra løn, at især mødre til 0-2-årige og mødre og fædre til 3-6-årige børn foretrækker en ekstra uges ferie frem for løn.

Undersøgelsen giver således et meget mere nuanceret billede af børnefamiliernes prioritering, end spørgsmål 5 og 6 antyder.

Spørgsmål 7:

Vil ministeren medgive, at det er et stort problem, at mange børn og unge tilbringer meget lang tid i institutioner, sådan som beskrevet i dagbladet Politiken søndag den 9. april 2000 i overlærer Gydda Lerches debatindlæg?

Svar:

Som jeg nævnte i mit indlæg under 1. behandlingen, er børnefamiliernes vilkår og omstændigheder anderledes end fx for 25 år siden. I dag tilbringer familien en stor del af tiden uden for hjemmet. Forældrene er på deres respektive arbejdsplads og børnene er i dagtilbud, skole eller fritidstilbud. De allerfleste børn har opmærksomme, omsorgsfulde og kærlige forældre, forældre, som ligeledes er engagerede og ansvarlige i forbindelse med deres børns ophold i børnehaven, i skolen m.v. I dette helhedsbillede er der ikke noget, hverken set fra barnets og den unges synsvinkel eller set fra forældrenes synsvinkel, der taler for, at ophold i dagtilbud, i skole eller i fritidstilbud ikke er ønskværdigt eller udgør et eksistentielt problem.

Spørgsmål 8:

Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål 1 erkende, at en forlænget barselorlov til 12 måneder kan være med til at styrke forholdet mellem forældre og børn?

Svar:

Regeringen finder, at der er mange muligheder for at være sammen med barnet i dets første leveår. Forældre har i dag mulighed for at passe barnet hjemme ved at sammensætte de forskellige orlovsmuligheder.

Spørgsmål 9:

Synes ministeren, at det er rimeligt, at lærerne i stigende grad bliver gjort ansvarlige for opdragelsen af børnene, herunder at hjælpe teenagebørn med problemer, som de ikke kan dele med deres forældre, jf. overlærer Gydda Lerches beskrivelse i dagbladet Politiken søndag den 9. april 2000?

Svar:

Socialministeriet har indhentet en udtalelse fra Undervisningsministeriet, der har oplyst følgende: